

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.9.2012
COM(2012) 511 final

2012/0242 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

**de atribuire a unor sarcini specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește
politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Astăzi, soliditatea sectorului bancar este încă strâns legată, în multe cazuri, de statul membru în care instituțiile își au sediul. Îndoielile existente în ceea ce privește sustenabilitatea datoriei publice, perspectivele de creștere economică și viabilitatea instituțiilor de credit au creat și creează pe piață tendințe negative, care se influențează reciproc. Acest lucru poate conduce la apariția de riscuri pentru viabilitatea unor instituții de credit și pentru stabilitatea sistemului financiar și poate impune o povară grea asupra finanțelor publice aflate deja sub presiune din statele membre în cauză.

Situația prezintă riscuri specifice în cadrul zonei euro, unde moneda unică crește probabilitatea ca evoluțiile dintr-un stat membru să creeze riscuri pentru dezvoltarea economică și stabilitatea zonei euro în ansamblu. În plus, riscul actual de dezintegrare financiară de-a lungul granițelor naționale compromite în mod semnificativ piața unică a serviciilor financiare și o împiedică să contribuie la redresarea economică.

Crearea Autorității bancare europene (ABE), prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și a Sistemului european de supraveghere financiară (SESF) a contribuit deja la o mai bună cooperare între autoritățile naționale de supraveghere și la elaborarea unui cadru de reglementare unic pentru serviciile financiare în UE. Cu toate acestea, în multe cazuri supravegherea băncilor continuă să fie efectuată la nivel național, ea nereușind să țină pasul cu piețele bancare integrate. Încă din perioada de debut a crizei bancare, eșecurile în materie de supraveghere au erodat semnificativ încrederea în sectorul bancar din UE și au contribuit la agravarea tensiunilor pe piețele datoriei suverane din zona euro.

De aceea, în mai 2012, ca parte a unei viziuni pe termen lung privind integrarea fiscală și economică, Comisia a solicitat crearea unei uniuni bancare pentru a restabili încrederea în bănci și în moneda euro. Printre elementele-cheie ale uniunii bancare ar trebui să se numere un mecanism de supraveghere unic (*Single Supervisory Mechanism – SSM*) care să exercite un control direct asupra băncilor, pentru a asigura respectarea normelor prudențiale într-o manieră strictă și imparțială și a efectua un control real al piețelor bancare transfrontaliere. Garantarea faptului că supravegherea bancară din întreaga zonă euro respectă standarde comune înalte va contribui la construirea încrederii necesare între statele membre, condiție prealabilă pentru introducerea oricăror mecanisme comune de protecție.

La summitul zonei euro din 29 iunie 2012, șefii de stat sau de guvern au cerut Comisiei să prezinte propuneri de instituire rapidă a unui mecanism de supraveghere unic. În momentul în care acest mecanism destinat băncilor din zona euro va fi operațional, MES ar avea posibilitatea de a recapitaliza băncile în mod direct, în urma unei simple decizii. În concluziile Consiliului European pe marginea reuniunii din 28 - 29 iunie 2012 se afirmă că această declarație a zonei euro și ulterioarele propuneri ale Comisiei pe această temă ar trebui să aibă în vedere elaborarea unei foi de parcurs specifice, cu termene limită bine definite, pentru realizarea unei uniuni economice și monetare veritabile.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Comisia a luat în calcul analiza efectuată în contextul adoptării „pachetului” de măsuri de supraveghere prin care au fost create autoritățile de supraveghere europene, analiză care a evaluat aspecte de natură operațională, financiară, juridică și de guvernanță, pertinente pentru instituirea unui SSM. Elaborarea unei evaluări oficiale a impactului nu a fost posibilă, dat fiind calendarul stabilit de summitul zonei euro din 29 iunie.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Propunerea se bazează pe articolul 127 alineatul (6) din TFUE, care oferă un temei juridic pentru atribuirea unor sarcini specifice Băncii Centrale Europene în legătură cu supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a altor instituții, cu excepția întreprinderilor de asigurări.

Propunerea atribuie BCE anumite sarcini-cheie de supraveghere, necesare pentru supravegherea instituțiilor de credit, în timp ce tot restul sarcinilor nemenționate în propunere rămân de competența autorităților naționale de supraveghere. Propunerea mandatează BCE și cu efectuarea supravegherii conglomeratelor financiare. Cu toate acestea, pentru a garanta respectarea articolului 127 alineatul (6) din TFUE, BCE va fi responsabilă cu efectuarea acestei supravegheri suplimentare a conglomeratelor financiare doar la nivelul întregului grup, în timp ce supravegherea prudențială a fiecărei întreprinderi de asigurare în parte va fi efectuată de autoritățile naționale competente.

Obiectivele acțiunii propuse nu pot fi realizate în suficientă măsură la nivelul statelor membre și, prin urmare, ele ar putea fi realizate în mai mare măsură la nivelul UE. Evenimentele recente au demonstrat clar că doar supravegherea efectuată la nivelul UE poate asigura un control adecvat al sectorului bancar integrat și un grad înalt de stabilitate financiară pe tot cuprinsul UE și în particular în zona euro. Prevederile acestei propuneri nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite. Băncii Centrale Europene îi sunt încredințate acele sarcini de supraveghere care trebuie îndeplinite la nivelul UE, pentru a garanta aplicarea uniformă și eficientă a normelor prudențiale, a controlului riscului și a prevenirii crizelor. Autoritățile naționale vor îndeplini în continuare anumite sarcini care pot fi realizate cu mai multă eficiență la nivel național.

Conform articolului 127 alineatul (6) din TFUE, Consiliul acționează prin intermediul regulamentelor. Prin urmare, regulamentul este singurul instrument juridic care permite atribuirea unor sarcini de supraveghere Băncii Centrale Europene.

4. EXPLICAREA DETALIATĂ A PROPUNERII

4.1. Atribuirea unor sarcini specifice de supraveghere Băncii Centrale Europene

4.1.1. Structură

BCE va fi responsabilă cu îndeplinirea sarcinilor specifice legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit care sunt înființate în state membre a căror monedă națională este euro (statele membre participante), cu obiectivul de a promova siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar. BCE își va îndeplini

sarcinile în cadrul SESF și va colabora îndeaproape cu autoritățile naționale de supraveghere și cu ABE.

4.1.2. Sfera de cuprindere a activităților de supraveghere

După încheierea unei perioade de tranziție, BCE va fi responsabilă cu îndeplinirea sarcinilor-cheie de supraveghere în legătură cu toate instituțiile de credit înființate în statele membre participante, indiferent de modelul de activitate sau de mărimea acestora. BCE va juca rolul de supraveghetor „gazdă” pentru instituțiile de credit cu sediul în state membre neparticipante care își înființează o sucursală sau furnizează servicii transfrontaliere într-un stat membru participant.

4.1.3. Cooperarea cu autoritățile de supraveghere europene

BCE își va îndeplini sarcinile în cadrul SESF și va coopera îndeaproape cu cele trei autorități de supraveghere europene. ABE își va păstra competențele și sarcinile privind dezvoltarea în continuare a unui cadru de reglementare unic și asigurarea convergenței și a coerenței practicilor de supraveghere. BCE nu va prelua niciuna dintre sarcinile ABE, iar exercitarea competențelor sale de reglementare în conformitate cu articolul 132 din TFUE se va limita la domenii care sunt necesare pentru exercitarea corespunzătoare a sarcinilor atribuite prin prezentul regulament Băncii Centrale Europene.

Componența consiliului supraveghetorilor ABE nu va fi afectată, iar reprezentanții autorităților naționale competente vor continua să aibă un cuvânt de spus în cadrul procesului de luare a deciziilor ABE. Cu toate acestea, pentru a reflecta responsabilitățile de supraveghere ale BCE, reprezentanții autorităților competente din statele membre participante vor trebui să se coordoneze și să exprime o poziție comună atunci când este vorba de probleme ce țin de competența BCE.

4.2. Sarcini ale BCE

4.2.1. Sarcini ale BCE

BCE va deține competențe exclusive în ceea ce privește acele sarcini-cheie de supraveghere care sunt indispensabile pentru detectarea riscurilor la adresa viabilității băncilor și care impun luarea măsurilor necesare. Printre altele, BCE va fi autoritatea competentă în ceea ce privește acordarea licențelor și autorizarea instituțiilor de credit, evaluarea participațiilor calificate, asigurarea respectării cerințelor minime de capital, asigurarea caracterului adecvat al capitalului intern în raport cu profilul de risc al instituției de credit (măsuri din cadrul Pilonului 2), efectuarea supravegherii pe bază consolidată și îndeplinirea sarcinilor de supraveghere în legătură cu conglomeratele financiare. Pe lângă acestea, BCE va asigura totodată respectarea prevederilor referitoare la efectul de levier și lichiditate, va aplica rezerve de capital și, în coordonare cu autoritățile de rezoluție, va întreprinde măsuri de intervenție timpurie atunci când o bancă încalcă sau este pe punctul de a încălca cerințele minime de capital. ABE va coordona și va exprima de asemenea o poziție comună a reprezentanților autorităților competente din statele membre participante în cadrul consiliului supraveghetorilor și al consiliului de administrație al ABE, atunci când este vorba de chestiuni legate de sarcinile menționate mai sus.

4.2.2. Rolul autorităților naționale de supraveghere

Autoritățile naționale de supraveghere vor continua să joace un rol important în ceea ce privește crearea unui mecanism de supraveghere unic.

În primul rând, sarcinile care nu sunt atribuite BCE vor rămâne de competența autorităților naționale. De exemplu, autoritățile naționale de supraveghere vor fi în continuare responsabile cu protecția consumatorilor și lupta împotriva spălării banilor, precum și cu supravegherea instituțiilor de credit din țări terțe care își înființează sucursale sau furnizează servicii transfrontaliere într-un stat membru.

În al doilea rând, chiar și în ceea ce privește sarcinile atribuite BCE, majoritatea verificărilor curente, precum și celelalte activități de supraveghere necesare pentru pregătirea și punerea în aplicare a actelor BCE ar putea fi efectuate de către autoritățile naționale de supraveghere, acționând ca parte integrantă a SSM. Un SSM care acoperă toate băncile din statele membre participante poate funcționa numai pe baza unui model care integrează rolul marcant al expertizei de supraveghere la nivel național. Propunerea recunoaște că, în cadrul SSM, autoritățile naționale de supraveghere sunt, în multe cazuri, cele mai bine plasate pentru a desfășura astfel de activități, datorită cunoștințelor lor în materie de piețe bancare naționale, regionale și locale, datorită resurselor semnificative existente și considerentelor legate de localizare și limbă și, prin urmare, permite BCE să se bazeze în măsură semnificativă pe autoritățile naționale. Printre activitățile de pregătire și de punere în aplicare pe care autoritățile naționale le-ar putea îndeplini în cadrul SSM se numără, de exemplu, următoarele:

- în cazul unei cereri de autorizare a unei bănci noi, autoritatea națională de supraveghere ar putea fi responsabilă pentru evaluarea conformității cu condițiile de autorizare prevăzute în legislația națională și ar putea propune Băncii Centrale Europene o decizie, care ar putea, la rândul său, autoriza banca, în cazul în care este convinsă că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în legislația UE. O procedură similară se aplică retragerii autorizației.
- autoritățile naționale de supraveghere ar putea efectua evaluarea curentă a situației unei bănci și verificări la fața locului, punând în aplicare orientări generale sau reglementări emise de BCE. În aceste scopuri, autoritățile naționale de supraveghere ar putea face uz de competențele lor actuale, de exemplu, pentru a efectua examinări la fața locului. Dacă, în urma evaluării curente, ar rezulta că o bancă se află în dificultăți serioase, autoritatea națională responsabilă ar urma să avertizeze BCE.
- în cazul cererii unei bănci de a utiliza un model de risc intern, autoritatea națională de supraveghere ar putea evalua cererea și conformitatea acesteia cu legislația UE, precum și cu toate orientările emise de BCE și ar putea propune Băncii Centrale Europene să valideze sau nu modelul și în ce condiții. După validare, autoritatea națională de supraveghere ar putea superviza aplicarea modelului și monitoriza utilizarea sa curentă.
- Competențele de sancționare ar fi partajate între BCE și autoritățile la nivel național.

4.3. Competențe ale BCE

4.3.1. Competențe în materie de supraveghere și investigare

Pentru îndeplinirea sarcinilor sale, BCE va fi considerată autoritatea competentă a statelor membre participante și va deține aceleași competențe de supraveghere pe care le dețin respectivele autorități, în conformitate cu legislația bancară a Uniunii. Acestea includ competențe de supraveghere, cum ar fi autorizarea instituțiilor de credit și retragerea autorizațiilor sau eliberarea din funcție a unui membru al consiliului de administrație al unei instituții de credit. În plus, în scopul îndeplinirii sarcinilor de supraveghere atribuite, BCE poate impune sancțiuni pecuniare și penalități cu titlu cominatoriu. Abordarea privind sancțiunile prevăzută în prezentul regulament nu aduce atingere acestui aspect în alte domenii, în care instituțiile UE dețin competența de a impune sancțiuni, inclusiv, în anumite cazuri, întreprinderilor-mamă.

Pentru ca BCE să își poată îndeplini sarcinile, ea va deține toate competențele necesare în materie de investigare. Mai exact, BCE va putea să solicite toate informațiile relevante de la entitățile supravegheate și de la persoanele implicate, asociate sau aflate în legătură cu activitatea acestora, ori de la persoanele care îndeplinesc funcții operaționale în numele acestora. BCE va avea de asemenea competența de a desfășura toate investigațiile necesare, inclusiv inspecții la fața locului. Exercițarea competențelor de investigare va face obiectul unor garanții adecvate.

4.3.2. Prevedere specifică privind autorizarea și conceptele de „origine”/„gazdă”

Autorizarea instituțiilor de credit de către BCE va ține seama de condițiile suplimentare care pot fi prevăzute de legislația națională. Mai exact, BCE va acorda autorizațiile în urma unei propuneri făcute de autoritățile naționale competente, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația națională.

În cazul în care instituțiile de credit își exercită dreptul de stabilire și liberă prestare de servicii în alte state membre, dreptul Uniunii prevede o atribuire clară a competențelor între statul membru de origine și statul membru gazdă, precum și existența unei proceduri specifice de notificare. Pentru sarcinile care îi sunt atribuite, BCE își va asuma atât rolul de autoritate de supraveghere a statului de origine, cât și a celui gazdă, în ceea ce privește instituțiile de credit care își exercită dreptul de stabilire și liberă prestare de servicii în alte state membre participante. În ceea ce privește aspectele acoperite de aceste sarcini, nu este, prin urmare, nevoie de atribuirea competențelor între statul membru de origine și statul membru gazdă și nici de proceduri specifice de notificare, iar dispozițiile relevante nu se vor mai aplica între statele membre participante.

În temeiul dreptului Uniunii, autoritățile de supraveghere ale grupurilor bancare transfrontaliere participă la supravegherea pe bază consolidată a grupului și își coordonează activitățile de supraveghere în cadrul colegiilor de supraveghere. Cu toate acestea, în cazul grupurilor bancare înființate doar în state membre participante, BCE va prelua toate sarcinile de supraveghere relevante. Prin urmare, în cazul acestor grupuri, dispozițiile privind cooperarea dintre autoritățile de supraveghere, precum și cele privind colegiile nu se vor mai aplica.

4.4. Relația cu statele membre a căror monedă națională nu este euro

Propunerea ia în considerare, în trei moduri, situația statelor membre care nu au adoptat moneda euro.

În primul rând, în conformitate cu propunerea aferentă de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității bancare europene, se propune ca modalitățile de vot din cadrul ABE să fie adaptate pentru a garanta faptul că structurile decizionale ale ABE continuă să fie echilibrate și eficace și că acestea conservă pe deplin integritatea pieței unice (a se vedea secțiunea 4.1.3)

În al doilea rând, în ceea ce privește supravegherea băncilor transfrontaliere, active atât în interiorul cât și în afara zonei euro, propunerea nu afectează în niciun fel poziția statelor membre neparticipante în cadrul colegiilor de supraveghere instituite în temeiul Directivei 2006/48/CE. Dispozițiile cu privire la aceste colegii, precum și obligația de a coopera și de a schimba informații, deopotrivă în cadrul supravegherii consolidate și între autoritățile de supraveghere din statul gazdă și cele din statul de origine se vor aplica pe deplin Băncii Centrale Europene, în calitate de autoritate competentă a statelor membre participante. Aceste dispoziții vor oferi un cadru eficient pentru cooperarea dintre BCE și autoritățile naționale de supraveghere din statele membre care nu au adoptat moneda euro.

În al treilea rând, statele membre care nu au adoptat euro, dar doresc să participe la uniunea bancară vor avea posibilitatea de a se angaja într-o cooperare strânsă cu BCE pe probleme legate de supraveghere, cu condiția ca ele să îndeplinească anumite cerințe specifice. Printre acestea se numără, de exemplu, cerința ca respectivele state membre să respecte și să pună în aplicare actele pertinente emise de BCE. Pentru statele membre care au stabilit un regim de cooperare strânsă, BCE va îndeplini sarcinile de supraveghere care îi sunt atribuite prin prezentul regulament în ceea ce privește instituțiile de credit cu sediul în statele membre în cauză. Un reprezentant al unui astfel de stat membru poate lua parte la activitățile consiliului de supraveghere instituit prin prezentul regulament pentru efectuarea planificării și executarea sarcinilor BCE în domeniul supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit, sub rezerva condițiilor stipulate în Decizia de stabilire a cooperării strânse în conformitate cu Statutul SEBC și al BCE.

4.5. Principii organizaționale

4.5.1. Independență și responsabilitate

BCE va efectua supravegherea bancară în mod independent și se va supune unor dispoziții stricte de responsabilizare, pentru a se garanta faptul că aceasta utilizează propriile competențe de supraveghere în modul cel mai eficient și mai proporțional, în limitele stabilite prin tratat, în paralel cu dispozițiile prevăzute pentru autoritățile europene de supraveghere. BCE răspunde, prin urmare, în fața Parlamentului European și a Consiliului/Eurogrupului de îndeplinirea sarcinilor sale. BCE va fi supusă unor cerințe de raportare periodică și va răspunde la întrebări. Președintele consiliului de supraveghere va prezenta Parlamentului European și Eurogrupului un raport anual privind activitățile de supraveghere ale BCE și poate fi audiat de comisiile competente ale PE cu orice alt prilej. BCE va fi, de asemenea, obligată să răspundă oricăror întrebări adresate de Parlamentul European sau de membrii acestuia cu privire la activitățile sale de supraveghere. În plus, în temeiul tratatului, președintele și vicepreședintele consiliului guvernatorilor – în calitate de organism cu responsabilitatea finală pentru acțiunile BCE – precum și ceilalți membri ai comitetului

executiv sunt numiți de către Consiliul European, după consultarea Parlamentului European. Deoarece președintele consiliului de supraveghere va fi ales din rândul membrilor comitetului executiv, acest fapt va asigura și el un rol semnificativ al PE în alegerea președintelui. În ceea ce privește bugetul, în conformitate cu articolul 314 alineatul (1) din TFUE, bugetul BCE nu face parte din bugetul Uniunii. Cu toate acestea, pentru a se asigura responsabilitatea în contextul prezentului cadru, BCE va trebui să dezvolte o linie bugetară separată de la bugetul său general, dedicată sarcinilor de supraveghere. Cheltuielile legate de sarcinile de supraveghere ale BCE vor fi finanțate prin perceperea de taxe de la instituțiile supravegheate.

4.5.2. Guvernanță

Sarcinile legate de politica monetară vor fi strict separate de sarcinile de supraveghere, pentru a se elimina potențialele conflicte de interese dintre obiectivele de politică monetară și cele de supraveghere prudențială. Pentru a pune în aplicare separarea necesară dintre cele două sarcini și pentru a garanta acordarea unei atenții adecvate sarcinilor de supraveghere, BCE se va asigura că toate activitățile de pregătire și executare din cadrul BCE sunt efectuate de organisme și diviziuni administrative separate de cele responsabile cu politica monetară. În acest scop, va fi înființat un consiliu de supraveghere care va pregăti deciziile în materie de supraveghere. Consiliul guvernatorilor va avea responsabilitatea finală în ceea ce privește luarea deciziilor, dar acesta poate decide să delege anumite sarcini sau competențe decizionale către consiliul de supraveghere. Consiliul de supraveghere va fi condus de către un președinte și un vicepreședinte ales de consiliul guvernatorilor BCE și va fi format, pe lângă aceștia, din patru reprezentanți ai BCE și din câte un reprezentant al fiecărei bănci centrale naționale sau, după caz, al altei autorități naționale competente.

4.5.3. Schimbul de informații

Pentru îndeplinirea sarcinilor sale de supraveghere, BCE va face obiectul cerințelor de păstrare a secretului profesional prevăzute de legislația din domeniul bancar a UE și va putea face schimb de informații cu autoritățile naționale competente în condițiile stabilite de această legislație.

4.6. Intrarea în vigoare și revizuirea

Datorită necesității instituirii de urgență a unui SSM eficient, regulamentul va intra în vigoare la 1 ianuarie 2013. Pentru a asigura o demarare ușoară a mecanismului, abordarea avută în vedere prevede o introducere treptată a acestuia, ceea ce dă BCE posibilitatea de a-și exercita atribuțiile de supraveghere de la 1 ianuarie 2013 în raport cu orice bancă, mai ales în raport cu băncile care au primit sau au solicitat asistență financiară publică, în timp ce instituțiile de credit majore de importanță sistemică europeană vor fi supuse supravegherii BCE începând cu 1 iulie 2013. BCE își va asuma totalitatea sarcinilor sale în raport cu toate celelalte bănci cel târziu de la 1 ianuarie 2014.

Se preconizează că Directiva privind accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții și Regulamentul privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, propuse de Comisie la 20 iulie 2011 (pachetul CRD IV)¹ vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2013 și, prin urmare, BCE va fi în măsură să își exercite sarcinile de supraveghere pe baza acestor acte. În caz contrar însă, o dispoziție tranzitorie specifică permite BCE să își îndeplinească deja sarcinile pe baza Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (CRD III).

¹ COM(2011) 452 și COM(2011) 453 din 20 iulie 2011.

Până la 1 ianuarie 2016, Comisia va publica un raport privind experiențele dobândite în ceea ce privește funcționarea SSM și procedurile prevăzute în prezentul regulament.

5. IMPLICAȚII BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații pentru bugetul Uniunii, deoarece, conform tratatului, bugetul BCE nu face parte din bugetul Uniunii.

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de atribuire a unor sarcini specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (6),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European²,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene³,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) De-a lungul ultimelor decenii, Uniunea a făcut progrese considerabile în crearea unei piețe interne a serviciilor bancare. În consecință, în multe state membre, grupurile bancare al căror sediu central se află în alte state membre dețin o cotă semnificativă de piață, iar instituțiile de credit și-au diversificat activitatea din punct de vedere geografic, în special în zona euro.
- (2) Menținerea și aprofundarea pieței interne a serviciilor bancare este esențială pentru a stimula redresarea economică în Uniune. Acest lucru ridică însă provocări din ce în ce mai mari. Există dovezi potrivit cărora integrarea piețelor bancare din Uniune se află în impas.
- (3) În același timp, autoritățile de supraveghere trebuie să-și intensifice activitatea de supraveghere pentru a integra lecțiile crizei financiare din ultimii ani și să fie capabile să supravegheze piețe și instituții extrem de complexe și de interconectate.
- (4) Competența de supraveghere a băncilor individuale din Uniune rămâne în cea mai mare parte la nivel național. Acest fapt limitează eficacitatea supravegherii și capacitatea supraveghetorilor de a ajunge la o înțelegere comună a solidității sectorului bancar de pe întreg teritoriul Uniunii. Pentru a conserva și spori efectele pozitive avute

² JO C , , p. .

³ JO C , , p. .

de integrarea pieței asupra creșterii și bunăstării, ar trebui consolidată integrarea responsabilităților în materie de supraveghere.

- (5) În multe cazuri, soliditatea instituțiilor de credit este încă strâns legată de statul membru în care acestea își au sediul. Îndoielile existente în ceea ce privește sustenabilitatea datoriei publice, perspectivele de creștere economică și viabilitatea instituțiilor de credit au creat și creează pe piață tendințe negative, care se influențează reciproc. Acest lucru poate conduce la apariția de riscuri pentru viabilitatea unor instituții de credit și pentru stabilitatea sistemului financiar și poate impune o povară grea asupra finanțelor publice aflate deja sub presiune din statele membre în cauză. Problema prezintă riscuri specifice în cadrul zonei euro, unde moneda unică crește probabilitatea ca evoluțiile negative dintr-un stat membru să creeze riscuri pentru dezvoltarea economică și stabilitatea zonei euro în ansamblu.
- (6) Autoritatea bancară europeană (ABE), înființată în 2011 prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană)⁴, precum și Sistemul european de supraveghere financiară instituit prin articolul 2 din regulamentul respectiv și din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) (AEAPO)⁵ și prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP)⁶ au îmbunătățit în mod semnificativ cooperarea dintre autoritățile de supraveghere bancară din cadrul Uniunii. ABE aduce contribuții importante la crearea unui cadru de reglementare unic pentru serviciile financiare din Uniune și a avut un rol fundamental în punerea în aplicare cu consecvență a recapitalizării instituțiilor de credit majore din Uniune, astfel cum a convenit Consiliul European în octombrie 2011.
- (7) Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri desemnarea unui organism european care să fie direct responsabil cu îndeplinirea anumitor sarcini de supraveghere a instituțiilor financiare, începând cu rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului pentru piețele financiare: Plan de acțiune⁷ și continuând cu rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 privind normele de supraveghere prudentțială din Uniunea Europeană⁸.
- (8) Concluziile Consiliului European din 29 iunie 2012 au invitat președintele Consiliului European să elaboreze o foaie de parcurs pentru realizarea unei veritabile uniunii economice și monetare. În aceeași zi, summitul șefilor de stat sau de guvern din zona euro a subliniat că, în momentul în care va fi instituit un mecanism de supraveghere unic și eficient, cu implicarea BCE pentru băncile din zona euro, MES ar putea avea posibilitatea, în urma unei decizii obișnuite, de a recapitaliza băncile în mod direct, bazându-se pe o condiționalitate corespunzătoare, inclusiv pe respectarea normelor în materie de ajutoare de stat.

⁴ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁵ JO L 331, 15.12.2010, p. 37.

⁶ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

⁷ JO C 40, 7.2.2001, p. 453.

⁸ JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394.

- (9) Ar trebui deci instituită o uniune bancară europeană, susținută de un adevărat cadru de reglementare unic pentru serviciile financiare, care să acopere în întregime piața unică și să fie compus, pe de o parte, dintr-un mecanism de supraveghere unic și, pe de altă parte, dintr-un cadru de asigurare a depozitelor și un cadru de rezoluție comune. . Având în vedere de legăturile strânse și interacțiunile dintre statele membre care participă la moneda comună, uniunea bancară trebuie să se aplice cel puțin pentru toate statele membre din zona euro. În vederea menținerii și aprofundării pieței interne și în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere instituțional, uniunea bancară ar trebui de asemenea să fie deschisă participării altor state membre.
- (10) Ca prim pas în direcția uniunii bancare, mecanismul de supraveghere unic ar trebui să garanteze punerea în aplicare în mod coerent și eficient a politicii Uniunii referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, aplicarea cadrului de reglementare unic al serviciilor financiare în mod egal instituțiilor de credit din toate statele membre în cauză și faptul că respectivele instituții de credit sunt supuse unei supravegheri de cea mai bună calitate, nestingerită de alte considerații de ordin neprudențial. Un mecanism de supraveghere unic reprezintă punctul de pornire pentru următorii pași în direcția uniunii bancare. Acest lucru reflectă principiul conform căruia orice introducere a unor mecanisme de intervenție comune în caz de criză ar trebui să fie precedată de existența unor controale comune, pentru a se reduce probabilitatea necesității de a utiliza mecanismele de intervenție.
- (11) În calitate de bancă centrală a zonei euro, cu o vastă experiență în probleme de stabilitate macroeconomică și financiară, BCE este bine plasată pentru a îndeplini sarcini de supraveghere, având ca obiectiv principal protejarea stabilității sistemului financiar din Europa. Într-adevăr, în multe state membre, băncile centrale sunt deja responsabile cu supravegherea bancară. Băncii Centrale Europene ar trebui să-i fie, prin urmare, atribuite sarcini specifice privind politicile legate de supravegherea instituțiilor de credit din zona euro.
- (12) Băncii Centrale Europene ar trebui să i se atribuie acele sarcini specifice de supraveghere care sunt fundamentale pentru a asigura o punere în aplicare coerentă și eficientă a politicii Uniunii în materie de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, în timp ce alte sarcini ar trebui să rămână de competența autorităților naționale. Sarcinile BCE ar trebui să includă măsurile luate în sensul asigurării stabilității macroprudențiale.
- (13) Siguranța și soliditatea băncilor de mari dimensiuni este esențială pentru a asigura stabilitatea sistemului financiar. Cu toate acestea, experiența recentă arată că băncile de mici dimensiuni pot prezenta, de asemenea, o amenințare la adresa stabilității financiare. Prin urmare, BCE ar trebui să fie în măsură să își exercite sarcinile de supraveghere în raport cu toate băncile din statele membre participante.
- (14) Autorizația prealabilă pentru desfășurarea activității instituțiilor de credit este o tehnică prudențială-cheie pentru a se asigura că aceste activități sunt întreprinse doar de acei operatori care dețin o bază economică solidă, o organizare care le permite să facă față riscurilor specifice inerente depozitării și acordării de credite și totodată directori adecvați. BCE ar trebui să aibă deci sarcina de a autoriza instituțiile de credit și ar trebui să fie responsabilă cu retragerea autorizațiilor.

- (15) În plus față de condițiile prevăzute de actele legislative ale Uniunii în ceea ce privește autorizarea instituțiilor de credit și cazurile de retragere a acestor autorizații, statele membre pot să prevadă în prezent condiții suplimentare pentru autorizare și cazuri suplimentare de retragere a autorizațiilor. BCE ar trebui prin urmare să-și îndeplinească sarcina de a autoriza instituțiile de credit și de a retrage autorizația, în caz de nerespectare a legislației naționale, la propunerea autorității naționale competente care evaluează conformitatea cu condițiile relevante prevăzute de legislația națională.
- (16) O evaluare a caracterului adecvat al oricărui nou proprietar înainte de achiziționarea unei participații semnificative într-o instituție de credit este un instrument indispensabil pentru a asigura adecvarea continuă și soliditatea financiară a proprietarilor instituțiilor de credit. În calitate de instituție a Uniunii, BCE este bine plasată pentru a efectua o astfel de evaluare, fără a impune restricții nejustificate pe piața internă. BCE ar trebui să aibă sarcina de a evalua achiziționarea și cedarea de participații semnificative în instituțiile de credit.
- (17) Respectarea acelor norme ale Uniunii care obligă instituțiile de credit să dețină anumite niveluri de capital pentru a acoperi riscurile inerente activității instituțiilor de credit, să limiteze dimensiunea expunerilor față de contrapărțile individuale, să facă publice informațiile referitoare la propria situație financiară, să dispună de suficiente active lichide pentru a rezista situațiilor de tensiune pe piață și să limiteze efectul de levier reprezintă o condiție prealabilă a solidității prudențiale a instituțiilor de credit. BCE ar trebui să aibă sarcina de a asigura respectarea acestor norme, precum și de a stabili cerințe prudențiale mai stricte și de a aplica măsuri suplimentare în ceea ce privește instituțiile de credit, în cazuri specific prevăzute în acte cu putere de lege ale Uniunii.
- (18) Existența unor rezerve suplimentare de capital, inclusiv a unei rezerve de conservare a capitalului și a unei rezerve de capital contraciclice pentru a se asigura că instituțiile de credit acumulează în perioadele de creștere economică o bază de capital suficientă pentru a absorbi pierderile în perioadele de criză reprezintă un instrument prudențial-cheie pentru a garanta disponibilitatea unei capacități adecvate de absorbție a pierderilor. BCE ar trebui să aibă sarcina de a impune astfel de rezerve și de a se asigura că instituțiile de credit le respectă.
- (19) Siguranța și soliditatea unei instituții de credit depind, de asemenea, de alocarea unui capital intern adecvat, ținând seama de riscurile la care ar putea fi expusă instituția, precum și de disponibilitatea unor structuri de organizare internă și a unor principii de guvernare corporativă adecvate. BCE ar trebui să aibă, prin urmare, sarcina de a aplica cerințe care să garanteze faptul că instituțiile de credit aplică principii, procese și mecanisme de guvernare robuste, inclusiv strategii și procese de evaluare și menținere a caracterului adecvat al capitalului lor intern. În cazul apariției unor deficiențe, BCE ar trebui să aibă, de asemenea, sarcina de a impune măsuri adecvate, inclusiv cerințe de fonduri proprii suplimentare specifice, cerințe specifice de publicare, precum și cerințe specifice de lichiditate.
- (20) Riscurile la adresa securității și solidității unei instituții de credit pot apărea atât la nivelul instituțiilor de credit individuale, cât și la nivel de grup bancar sau de conglomerat financiar. Pentru a garanta siguranța și soliditatea instituțiilor de credit, este importantă existența unor regimuri specifice de supraveghere care să atenueze

aceste riscuri. În plus față de supravegherea instituțiilor de credit individuale, sarcinile BCE ar trebui să includă supravegherea la nivel consolidat, supravegherea suplimentară, supravegherea holdingurilor financiare și supravegherea holdingurilor financiare mixte.

- (21) În vederea menținerii stabilității financiare, deteriorarea situației financiare și economice a unei instituții trebuie remediată înainte ca instituția respectivă să ajungă într-un stadiu în care singura alternativă rămasă la dispoziția autorităților să fie rezoluția. BCE ar trebui să aibă sarcina de a lua măsuri de intervenție timpurie, conform definițiilor din legislația relevantă a Uniunii. Ea ar trebui să-și coordoneze însă măsurile de intervenție timpurie cu autoritățile de rezoluție relevante. În așteptarea atribuirii competențelor de rezoluție unui organism european, BCE ar trebui, în plus, să se coordoneze în mod corespunzător cu autoritățile naționale în cauză pentru a asigura o înțelegere comună a responsabilităților fiecăruia în caz de producere a unei crize, în special în contextul grupurilor transfrontaliere de gestionare a crizelor și al viitoarelor colegii de rezoluție instituite în acest scop.
- (22) Sarcinile de supraveghere care nu sunt atribuite BCE ar trebui să rămână de competența autorităților naționale. Aceste sarcini ar trebui să includă competența de a primi notificări de la instituțiile de credit în legătură cu dreptul de stabilire și liberă prestare a serviciilor, de a supraveghea organismele care nu sunt acoperite de definiția instituțiilor de credit în temeiul legislației Uniunii, dar care sunt supravegheate ca instituții de credit în conformitate cu legislația națională, de a supraveghea instituțiile de credit din țări terțe care își înființează o sucursală sau furnizează servicii transfrontaliere în Uniune, de a supraveghea serviciile de plăți, de a efectua verificări curente ale instituțiilor de credit, de a îndeplini funcția autorităților competente în ceea ce privește instituțiile de credit în legătură cu piețele instrumentelor financiare și de a preveni utilizarea sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului.
- (23) BCE ar trebui să îndeplinească sarcinile care îi sunt atribuite cu scopul de a asigura siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar din Uniune, precum și unitatea și integritatea pieței interne, asigurând astfel protecția deponenților și îmbunătățind funcționarea pieței interne, în conformitate cu cadrul de reglementare unic al serviciilor financiare din Uniune.
- (24) Atribuirea unor sarcini de supraveghere Băncii Centrale Europene în ceea ce privește o parte a statelor membre ar trebui să fie în concordanță cu cadrul Sistemului european de supraveghere financiară (SESF) înființat în 2010 și cu obiectivul său fundamental de a elabora cadrul de reglementare unic și de a spori convergența practicilor de supraveghere pe întreg teritoriul Uniunii. Cooperarea dintre autoritățile de supraveghere bancară și autoritățile de supraveghere a piețelor asigurărilor și valorilor mobiliare este importantă pentru a aborda chestiunile de interes comun și a asigura o supraveghere adecvată a instituțiilor de credit care operează și în sectorul asigurărilor și al valorilor mobiliare. Prin urmare, BCE ar trebui să fie obligată să coopereze strâns cu ABE, cu Autoritatea Europeană pentru valori mobiliare și piețe și cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale, în cadrul SESF.
- (25) Pentru a asigura coerența dintre responsabilitățile de supraveghere conferite BCE și procesul de luare a deciziilor din cadrul ABE, BCE ar trebui să coordoneze o poziția

comună a reprezentanților autorităților naționale ale statelor membre participante în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competențe.

- (26) BCE ar trebui să-și îndeplinească sarcinile sub rezerva și în conformitate cu toate normele de drept ale Uniunii, inclusiv cu totalitatea legislației primare și secundare a Uniunii, cu deciziile Comisiei în domeniul ajutoarelor de stat, cu normele privind concurența și controlul fuzionărilor și cu cadrul de reglementare unic aplicabil tuturor statelor membre. ABE este însărcinată cu elaborarea de proiecte de standarde tehnice, precum și de orientări și recomandări care să asigure convergența în materie de supraveghere și coerența rezultatelor activităților de supraveghere pe teritoriul Uniunii. BCE nu ar trebui să înlocuiască exercitarea acestor atribuții de către ABE și, prin urmare, ar trebui să exercite competențe privind adoptarea de regulamente în conformitate cu articolul 132 din TFUE doar în situațiile în care acte ale Uniunii adoptate de Comisia Europeană pe baza propunerilor elaborate de ABE sau a orientărilor și recomandărilor emise de ABE nu tratează suficient de detaliat ori nu tratează deloc anumite aspecte necesare pentru exercitarea corespunzătoare a sarcinilor BCE.
- (27) Pentru a se asigura că instituțiile de credit, holdingurile financiare și holdingurile financiare mixte aplică normele și deciziile în materie de supraveghere, ar trebui impuse sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive în caz de încălcări. În conformitate cu articolul 132 alineatul (3) din TFUE și cu Regulamentul (CE) nr. 2532/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 cu privire la atribuțiile Băncii Centrale Europene în materie de sancțiuni⁹, BCE are dreptul de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu asupra întreprinderilor pentru nerespectarea obligațiilor care decurg din regulamentele și deciziile sale. Mai mult, pentru a permite BCE să își îndeplinească eficient sarcinile referitoare la asigurarea respectării normelor în materie de supraveghere prevăzute în legislația direct aplicabilă a Uniunii, BCE ar trebui să fie împuternicită să impună sancțiuni pecuniare instituțiilor de credit, holdingurilor financiare și holdingurilor financiare mixte pentru încălcarea acestor norme. Autoritățile naționale ar trebui să-și păstreze competența de a aplica sancțiuni în caz de nerespectare a obligațiilor care decurg din legislația națională de transpunere a directivelor Uniunii. În plus, dacă BCE consideră că pentru îndeplinirea sarcinilor sale este necesară aplicarea unei sancțiuni în cazul unor astfel de încălcări, ea ar trebui să fie în măsură să sesizeze autoritățile naționale în acest sens.
- (28) Autoritățile naționale de supraveghere dețin o expertiză bogată și de lungă durată în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit aflate pe teritoriul lor și cunosc în detaliu caracteristicile economice, organizaționale și culturale ale acestora. În acest scop, ele dispun de un personal numeros de înaltă calificare, care activează exclusiv în acest domeniu. Prin urmare, pentru a asigura o supraveghere europeană de înaltă calitate, autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să sprijine BCE în pregătirea și punerea în aplicare a oricăror acte referitoare la îndeplinirea sarcinilor de supraveghere ale BCE. Aceasta ar trebui să includă mai exact evaluările curente ale situației unei bănci și controalele la fața locului aferente.
- (29) În ceea ce privește supravegherea băncilor transfrontaliere, active atât în interiorul cât și în afara zonei euro, BCE ar trebui să coopereze îndeaproape cu autoritățile competente ale statelor membre neparticipante. În calitate de autoritate competentă,

⁹ JO L 318, 27.11.1998, p. 4.

BCE trebuie să se supună obligațiilor aferente de cooperare și schimb de informații în conformitate cu legislația Uniunii și ar trebui să participe pe deplin în cadrul colegiilor autorităților de supraveghere. În plus, deoarece exercitarea atribuțiilor de supraveghere de către o instituție europeană aduce beneficii clare în ceea ce privește stabilitatea financiară și integrarea sustenabilă a pieței, statele membre care nu participă la moneda comună ar trebui să aibă și ele, prin urmare, posibilitatea de a participa la noul mecanism. Cu toate acestea, condiția prealabilă necesară pentru exercitarea cu eficiență a atribuțiilor de supraveghere este ca deciziile de supraveghere să fie puse în aplicare pe deplin și fără întârziere. Statele membre care doresc să participe la noul mecanism ar trebui, prin urmare, să se angajeze să ia toate măsurile pentru ca autoritățile lor naționale competente să respecte și să adopte toate măsurile solicitate de BCE în legătură cu instituțiile de credit. BCE ar trebui să fie în măsură să stabilească o cooperare strânsă cu autoritățile competente ale unui stat membru care nu participă la moneda comună. Aceasta ar trebui să fie obligată să stabilească cooperarea în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul regulament. Condițiile în care reprezentanții autorităților competente ale statelor membre care au stabilit o cooperare strânsă iau parte la activitățile consiliului de supraveghere ar trebui să permită cea mai mare implicare posibilă a acestor reprezentanți, luând în considerare limitele ce decurg din Statutul SEBC și al BCE, în special în ceea ce privește integritatea procesului său decizional.

- (30) Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile, BCE ar trebui să dețină competențe adecvate în materie de supraveghere. Dreptul Uniunii privind supravegherea prudențială a instituțiilor de credit prevede conferirea anumitor prerogative autorităților competente desemnate de statele membre în aceste scopuri. În măsura în care aceste competențe se înscriu în domeniul de aplicare al sarcinilor de supraveghere atribuite BCE, în ceea ce privește statele membre participante, BCE ar trebui să fie considerată autoritatea competentă și ar trebui să dețină prerogativele conferite autorităților competente de către dreptul Uniunii. Aceasta include competențele conferite prin aceste acte autorităților competente ale statelor membre de origine și gazdă, precum și competențele conferite autorităților desemnate.
- (31) Pentru a-și îndeplini sarcinile cu eficiență, BCE ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita toate informațiile necesare și de a efectua investigații și inspecții la fața locului. Aceste prerogative ar trebui să se aplice entităților supravegheate, persoanelor implicate în activitățile acestor entități și părților terțe conexe, părților terțe către care entitățile respective au externalizat anumite funcții sau activități operaționale, persoanelor care dețin orice fel de legături sau de relații strânse și extinse cu activitățile entităților respective, inclusiv personalului unei entități supravegheate care nu este direct implicat în activitățile sale, dar care, datorită funcției deținute în cadrul entității, poate deține informații importante în legătură cu o chestiune specifică și societăților care au prestat servicii acestor entități. BCE ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita toate informații printr-o simplă cerere, în temeiul căreia destinatarul nu este obligat să furnizeze informațiile, dar, în cazul în care face acest lucru în mod voluntar, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau să inducă în eroare și trebuie furnizate fără întârziere. BCE ar trebui de asemenea să aibă posibilitatea de a solicita informații printr-o decizie.
- (32) În cazul în care instituțiile de credit își exercită dreptul de stabilire sau de prestare de servicii într-un alt stat membru, sau atunci când mai multe entități dintr-un grup sunt stabilite în state membre diferite, legislația Uniunii prevede proceduri specifice și

atribuirea de competențe fiecăruia dintre statele membre în cauză. În măsura în care BCE preia anumite sarcini de supraveghere pentru toate statele membre participante, aceste proceduri și atribuiri nu ar trebui să se aplice în cazul exercitării dreptului de stabilire sau de prestare de servicii într-un alt stat membru participant.

- (33) În ceea ce privește procedurile sale decizionale, BCE ar trebui să se supună normelor și principiilor generale ale Uniunii referitoare la un proces echitabil și la transparență. Dreptul destinatarilor deciziilor BCE de a fi audiați ar trebui să fie pe deplin respectat.
- (34) Delegarea sarcinilor de supraveghere implică o responsabilitate semnificativă pentru BCE de a proteja stabilitatea financiară în Uniune și de a-și folosi competențele de supraveghere în modul cel mai eficient și proporțional. BCE ar trebui, prin urmare, să răspundă pentru îndeplinirea acestor sarcini în fața Parlamentului European și a Consiliului de Miniștri, respectiv a Eurogrupului, ca instituții democratice legitime care reprezintă cetățenii Europei și statele membre. Acest lucru ar trebui să includă raportarea periodică și obligativitatea de a răspunde la întrebări. În cazul în care autoritățile naționale de supraveghere iau măsuri în conformitate cu prezentul regulament, modalitățile de responsabilizare prevăzute de legislația națională ar trebui să continue să se aplice.
- (35) BCE este responsabilă cu îndeplinirea funcțiilor legate de politica monetară, în vederea menținerii stabilității prețurilor, în conformitate cu articolul 127 alineatul (1) din TFUE. Exercitarea sarcinilor de supraveghere are drept obiectiv de a proteja siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar. Pentru a evita conflictele de interese și a se asigura că fiecare funcție este exercitată în conformitate cu obiectivele aplicabile, BCE ar trebui să se asigure că ele sunt exercitate complet separat.
- (36) Mai exact, în cadrul BCE ar trebui instituit un consiliu de supraveghere care să includă expertiza specifică a autorităților naționale de supraveghere și să fie responsabil cu pregătirea deciziilor în materie de supraveghere. Consiliul ar trebui să fie, prin urmare, prezidat de un președinte și de un vicepreședinte aleși de consiliul guvernatorilor BCE și compus, pe lângă aceștia, din reprezentanți ai BCE și ai autorităților naționale. Pentru a permite o rotație adecvată, asigurând totodată independența deplină a președintelui și a vicepreședintelui, mandatul lor nu ar trebui să depășească cinci ani și nu ar trebui să poată fi reînnoit. Pentru a asigura o coordonare deplină cu activitățile ABE și cu politicile prudențiale ale Uniunii, Autoritatea bancară europeană și Comisia Europeană ar trebui să aibă calitatea de observatori în consiliul de supraveghere. Îndeplinirea sarcinilor de supraveghere atribuite BCE impune adoptarea unui număr mare de acte și decizii complexe din punct de vedere tehnic, inclusiv decizii privind instituțiile de credit individuale. Pentru îndeplinirea cu eficiență a acestor sarcini în conformitate cu principiul separării de sarcinile legate de politica monetară, consiliul guvernatorilor BCE ar trebui să fie în măsură să delege consiliului de supraveghere anumite sarcini de supraveghere și decizii aferente definite cu claritate, sub rezerva supravegherii și a responsabilității consiliul guvernatorilor care poate furniza instrucțiuni și orientări acestui organism. Consiliul de supraveghere poate fi sprijinit de către un comitet director, cu o componență mai limitată.
- (37) Consiliul de supraveghere și personalul BCE care îndeplinește sarcinile de supraveghere ar trebui să facă obiectul unor cerințe corespunzătoare privind secretul profesional. Cerințe similare ar trebui să se aplice schimbului de informații cu

personalul BCE care nu este implicat în activități de supraveghere. Acest lucru nu ar trebui să împiedice BCE să facă schimb de informații, în limitele și condițiile prevăzute de legislația relevantă a Uniunii, inclusiv cu Comisia Europeană, în vederea îndeplinirii sarcinilor sale în temeiul articolelor 107 și 108 din TFUE și în conformitate cu legislația Uniunii privind supravegherea economică și bugetară întărită.

- (38) Pentru a-și putea îndeplini sarcinile de supraveghere în mod eficient, BCE ar trebui să-și îndeplinească sarcinile de supraveghere care îi sunt atribuite în mod complet independent, în special față de influența politică nejustificată și față de amestecul industriei de profil, care i-ar afecta independența operațională.
- (39) Pentru a-și putea îndeplini sarcinile de supraveghere în mod eficient, BCE ar trebui să dispună de resurse adecvate. Aceste resurse ar trebui să fie obținute într-un mod care să asigure independența BCE față de influențe nejustificate din partea autorităților naționale competente și a participanților la piață, precum și separarea dintre politica monetară și sarcinile de supraveghere. Costurile de supraveghere ar trebui să fie în primul rând suportate de către entitățile care fac obiectul acesteia. Prin urmare, exercitarea sarcinilor de supraveghere de către BCE ar trebui să fie finanțată, cel puțin parțial, prin taxe percepute de la instituțiile de credit. Având în vedere transferarea unor sarcini de supraveghere importante de la autoritățile naționale către BCE, este de așteptat ca toate taxele de supraveghere datorate la nivel național să poată fi reduse corespunzător
- (40) Un personal foarte motivat, bine instruit și imparțial este indispensabil pentru o supraveghere eficientă. Pentru a crea un mecanism cu adevărat integrat de supraveghere, ar trebui prevăzute schimburi și detașări de personal adecvate, cu și între autoritățile naționale de supraveghere și BCE. În cazul în care este necesar pentru a evita conflictele de interese, în special în supravegherea băncilor mari, BCE ar trebui să poată solicita ca echipele naționale de supraveghere să implice, de asemenea, personalul de la autoritățile competente ale altor state membre participante.
- (41) Având în vedere globalizarea serviciilor bancare și importanța sporită a standardelor internaționale, BCE ar trebui să își îndeplinească sarcinile în respectul standardelor internaționale și în dialog și cooperare strânsă cu autoritățile de supraveghere din afara Uniunii, fără a se suprapune rolului internațional al ABE. Ea ar trebui să fie împuternicită să dezvolte contacte și să încheie acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere și administrațiile din țări terțe și cu organizațiile internaționale, sub rezerva coordonării cu ABE și cu respectarea deplină a rolurilor existente și a respectivelor competențe ale statelor membre și ale instituțiilor Uniunii Europene.
- (42) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date¹⁰ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date¹¹ se aplică pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.

¹⁰ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

¹¹ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (43) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)¹² se aplică BCE. BCE a aderat de asemenea la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 încheiat între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă.
- (44) Pentru a se asigura că instituțiile de credit fac obiectul unei supravegheri de cea mai înaltă calitate, nestingerite de alte considerații de natură neprudențială și că impactele negative ale evoluțiilor pieței, care se influențează reciproc și care afectează băncile și statele membre, sunt abordate în timp util și cu eficiență, BCE ar trebui să treacă în cel mai scurt timp posibil la îndeplinirea unor sarcini specifice de supraveghere. Cu toate acestea, transferul sarcinilor de supraveghere de la autoritățile naționale de supraveghere la BCE necesită o anumită pregătire. Prin urmare, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție. Numărul băncilor care fac obiectul supravegherii de către BCE ar trebui să crească progresiv, ținând seama de relevanța supravegherii acestor bănci pentru a asigura stabilitatea financiară. Ca prim pas, BCE ar trebui să poată aplica sarcinile sale de supraveghere oricărei bănci, în special băncilor care au primit sau au solicitat asistență financiară publică. Ulterior, ar trebui acoperite băncile de importanță sistemică europeană, stabilită conform expunerilor totale și activităților transjurisdicționale ale acestora. Expunerile totale ar trebui calculate în funcție de metodele definite în acordul Basel III al Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară privind calculul efectului de pârgie și definirea fondurilor proprii de nivel 1. Procesul de tranziție ar trebui finalizat cel târziu în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (45) Cadrul actual al cerințelor prudențiale pentru instituțiile de credit și supravegherea suplimentară a conglomeratelor financiare este format din directive care prevăd un număr semnificativ de opțiuni și drepturi ale statelor membre atunci când circumscriu competențele autorităților de resort. Până la adoptarea de noi acte legislative ale Uniunii, care să clarifice prerogativele pe care autoritățile competente le vor deține în mod direct și fără referire la opțiunile sau drepturile statelor membre, BCE nu poate lua nicio decizie direct aplicabilă instituțiilor de credit, holdingurilor financiare sau holdingurilor financiare mixte. În această fază de tranziție BCE ar trebui să își exercite prin urmare sarcinile doar prin transmiterea de instrucțiuni de acțiune către autoritățile naționale competente.
- (46) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, mai exact dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și trebuie să fie pus în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (47) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru eficient și eficace pentru îndeplinirea sarcinilor specifice de supraveghere a instituțiilor de credit de către o instituție a UE și asigurarea aplicării coerente a cadrului de reglementare unic în ceea ce privește instituțiile de credit, nu pot fi realizate în mod satisfăcător la nivelul statelor membre ci – date fiind structura panunională a pieței bancare și impactul avut de intrarea în criză a băncilor asupra altor state membre – ele

¹² JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

pot fi realizate în mai mare măsură la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Obiect și definiții

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament atribuie Băncii Centrale Europene sarcini specifice privind politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, în vederea promovării siguranței și solidității instituțiilor de credit și a stabilității sistemului financiar, ținând seama în mod corespunzător de unitatea și integritatea pieței interne.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „stat membru participant” înseamnă un stat membru a cărui monedă este euro;
- (2) „autoritate națională competentă” înseamnă autoritatea națională competentă desemnată de către statele membre participante, în conformitate cu Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare)¹³ și Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare)¹⁴;
- (3) „instituții de credit” înseamnă instituții de credit în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE;
- (4) „holding financiar” înseamnă un holding financiar conform definiției de la articolul 4 alineatul (19) din Directiva 2006/48/CE;

¹³ JO L177, 30.6.2006, p. 1.

¹⁴ JO L177, 30.6.2006, p. 277.

- (5) „holding financiar mixt” înseamnă un holding financiar mixt în sensul articolului 2 alineatul (15) din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar¹⁵;
- (6) „conglomerat financiar” înseamnă un conglomerat financiar în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (14) din Directiva 2002/87/CE;

Capitolul II

Cooperare și atribuții

Articolul 3

Cooperare

BCE cooperează îndeaproape cu Autoritatea bancară europeană, cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Comitetul european pentru risc sistemic, care fac parte din Sistemului european de supraveghere financiară instituit prin articolul 2 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 4

Atribuții conferite BCE

1. În conformitate cu dispozițiile relevante ale dreptului Uniunii, BCE deține competența exclusivă, în scopuri de supraveghere prudențială, în ceea ce privește îndeplinirea următoarelor sarcini în legătură cu toate instituțiile de credit stabilite în statele membre participante:
 - (a) acordarea și retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit;
 - (b) evaluarea achizițiilor și a vânzărilor de participații la instituții de credit;
 - (c) asigurarea respectării tuturor acelor acte ale Uniunii care impun instituțiilor de credit cerințe prudențiale în legătură cu cerințele de fonduri proprii, limitele largi de expunere, lichiditatea sau efectul de levier, precum și a raportării și publicării informațiilor referitoare la aceste chestiuni;
 - (d) doar în cazuri specifice, prevăzute prin acte ale Uniunii, stabilirea de cerințe prudențiale mai stricte și aplicarea de măsuri suplimentare instituțiilor de credit;

¹⁵ JO L 35, 11.2.2003, p. 1-27.

- (e) impunerea de rezerve de capital care urmează să fie deținute de instituțiile de credit, în plus față de cerințele de fonduri proprii menționate la litera (c), inclusiv stabilirea ratelor rezervelor contraciclice, precum și orice alte măsuri care vizează abordarea riscurilor sistemice sau macroprudențiale, în cazurile prevăzute în mod specific în acte ale Uniunii;
 - (f) aplicarea în cazul instituțiilor de credit a unor cerințe privind existența unor principii, procese și mecanisme solide de guvernanță și a unor procese interne eficiente de evaluare a gradului de adecvare a capitalului;
 - (g) determinarea măsurii în care principiile, strategiile procesele și mecanismele puse în aplicare de instituțiile de credit, precum și fondurile proprii deținute de acestea asigură o administrare și o acoperire solidă a propriilor riscuri și, pe baza acestei supravegheri prudențiale, impunerea asupra instituțiilor de credit a unor cerințe de fonduri proprii specifice, suplimentare, a unor cerințe specifice de publicare, a unor cerințe specifice de lichiditate și a altor măsuri, în cazurile specifice prevăzute în acte ale Uniunii;
 - (h) efectuarea, în cazul instituțiilor de credit, a unor teste de stres de supraveghere cu scopul de a sprijini supravegherea prudențială;
 - (i) asigurarea unei supravegheri pe bază consolidată în cazul instituțiilor de credit-mamă cu sediul într-unul dintre statele membre participante, inclusiv în cazul holdingurilor financiare și al holdingurilor financiare mixte și participarea la supravegherea pe bază consolidată, inclusiv în cadrul colegiilor supraveghetorilor, în cazul instituțiilor-mamă care nu-și au sediul într-unul dintre statele membre participante.
 - (j) participarea la supravegherea suplimentară a unui conglomerat financiar, în ceea ce privește instituțiile de credit incluse în acesta și asumarea sarcinilor de coordonator, în cazul în care BCE este desemnată coordonator pentru un conglomerat financiar, în conformitate cu criteriile prevăzute de legislația relevantă a Uniunii;
 - (k) îndeplinirea unor atribuții de supraveghere în ceea ce privește intervenția timpurie în cazul în care o instituție de credit nu îndeplinește sau este susceptibilă să nu îndeplinească cerințele prudențiale aplicabile, cum ar fi planurile de redresare și acordurile de sprijin financiar intragrup, în coordonare cu autoritățile de rezoluție competente;
 - (l) coordonarea și exprimarea unei poziții comune a reprezentanților autorităților competente ale statelor membre participante, atunci când participă în Consiliul supraveghetorilor și în Consiliul de administrație al Autorității bancare europene, în privința problemelor legate de atribuțiile conferite BCE prin prezentul regulament.
2. Pentru instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru neparticipant, care înființează o sucursală sau furnizează servicii transfrontaliere într-un stat membru participant, BCE îndeplinește acele sarcini prevăzute la alineatul (1) pentru care autoritățile naționale competente ale statului membru participant dețin competențe.
 3. Sub rezerva normelor de drept relevante ale Uniunii și, mai exact, a oricărui act legislativ sau nelegislativ și în conformitate cu acestea, BCE poate adopta regulamente și recomandări și poate lua decizii privind implementarea sau aplicarea

legislației Uniunii, în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament.

4. Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilităților și competențele aferente ale autorităților competente ale statelor membre participante privind îndeplinirea acelor atribuții de supraveghere care nu sunt menționate în prezentul regulament.

Articolul 5

Autoritățile naționale

1. BCE își îndeplinește sarcinile în cadrul unui Mecanism de supraveghere unic compus din BCE și autoritățile naționale competente.
2. Autoritățile naționale competente asistă BCE, la cererea acesteia, în ceea ce privește pregătirea și punerea în aplicare a oricăror acte referitoare la atribuțiile prevăzute la articolul (4),
3. BCE organizează modalitățile practice de punere în aplicare a dispozițiilor alineatului (2) de către autoritățile naționale de supraveghere în îndeplinirea sarcinilor sale. Ea definește în mod clar cadrul și condițiile în care autoritățile naționale competente trebuie să desfășoare aceste activități.
4. Autoritățile naționale competente respectă instrucțiunile date de BCE.

Articolul 6

Cooperare strânsă cu autoritățile competente ale statelor membre neparticipante

1. În limitele prevăzute la prezentul articol, BCE îndeplinește atribuțiile din domeniile menționate la articolul (4) alineatele (1) și (2) în legătură cu instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru a cărui monedă nu este euro, în cazul în care între BCE și autoritatea națională competentă a statului membru respectiv a fost instituită o cooperare strânsă, în conformitate cu prezentul articol.

În acest scop, BCE poate prezenta orientări sau adresa cereri autorității naționale competente a statului membru neparticipant.
2. Cooperarea strânsă dintre BCE și autoritatea națională competentă a unui stat membru neparticipant se stabilește printr-o decizie adoptată de BCE, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) statul membru în cauză notifică celorlalte state membre, Comisiei, BCE și ABE cererea de a intra în strânsă cooperare cu BCE în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor prevăzute la articolul (4), în legătură cu toate instituțiile de credit care au sediul în statul membru în cauză;

- (b) În notificare, statul membru vizat se angajează:
- să se asigure că autoritatea sa națională competentă va respecta toate orientările sau cererile emise de BCE;
 - să furnizeze, cu privire la instituțiile de credit care au sediul în respectivul stat membru, toate informațiile pe care BCE le-ar putea solicita în vederea efectuării unei evaluări cuprinzătoare a acelor instituții de credit.
- (c) Statul membru în cauză a adoptat acte legislative naționale pentru a se asigura că autoritatea sa națională competentă va fi obligată să adopte toate măsurile referitoare la instituțiile de credit, solicitate de către BCE, în conformitate cu alineatul (5).
3. În conformitate cu Statutul SEBC și al BCE, decizia menționată la alineatul (2) stabilește condițiile în care reprezentanții autorităților competente ale statelor membre care au stabilit o cooperare strânsă în conformitate cu prezentul articol iau parte la lucrările Consiliului de supraveghere.
4. Decizia prevăzută la alineatul (2) se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Decizia se aplică la 14 zile după publicare.
5. În cazul în care BCE consideră că referitor la sarcinile prevăzute la alineatul (1) ar trebui adoptată o măsură de către autoritatea competentă a unui stat membru vizat în legătură cu o instituție de credit, un holding financiar sau un holding financiar mixt, ea înaintează o cerere respectivei autorități competente, specificând un interval de timp relevant. Acest interval de timp nu trebuie să fie mai mic de 48 de ore, cu excepția cazului în care adoptarea mai timpurie este indispensabilă pentru a preveni daune ireparabile. Autoritatea competentă a statului membru vizat trebuie să ia toate măsurile necesare, în conformitate cu obligația prevăzută la alineatul (2) litera (c).
5. Atunci când condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(c) nu mai sunt îndeplinite de către un stat membru vizat sau în cazul în care autoritatea sa competentă nu acționează în conformitate cu obligația prevăzută la alineatul (2) litera (c), BCE poate decide încheierea cooperării strânse cu statul membru în cauză.
- Decizia se notifică statului membru în cauză și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Decizia indică data de la care ea se aplică, ținând seama în mod corespunzător de eficacitatea supravegherii și de interesele legitime ale instituțiilor de credit.

Articolul 7

Relații internaționale

Fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre și ale celorlalte instituții ale Uniunii, în ceea ce privește sarcinile atribuite de prezentul regulament Băncii Centrale Europene, BCE poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu autoritățile de supraveghere, organizațiile internaționale și administrațiile din țări terțe, sub rezerva unei coordonări corespunzătoare cu ABE. Aceste acorduri nu creează obligații juridice în ceea ce privește Uniunea și statele sale membre.

Capitolul III

Competențe în materie de supraveghere și investigare

Articolul 8

Competențe în materie de supraveghere și investigare

- 1 În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt atribuite în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2), BCE este considerată autoritatea competentă a statelor membre participante în conformitate cu actele relevante ale dreptului Uniunii, ea deținând toate competențele și obligațiile deținute de autoritățile competente în temeiul actelor respective.

În scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2), BCE trebuie considerată autoritatea desemnată în conformitate cu actele relevante ale dreptului Uniunii și deține competențele și obligațiile deținute de autoritățile competente în temeiul actelor respective.
- 2 În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt atribuite în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2), BCE deține competențele de investigare stipulate în secțiunea I.

SECȚIUNEA 1

COMPETENȚE DE INVESTIGARE

Articolul 9

Solicitări de informații

1. Prin intermediul unei simple cereri sau al unei decizii, BCE poate solicita furnizarea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, inclusiv a unor informații care trebuie furnizate la intervale repetate și în formate specificate în scopuri de supraveghere și statistice, de la următoarele persoane fizice sau juridice:
 - (a) instituții de credit;
 - (b) holdinguri financiare;
 - (c) holdinguri financiare mixte;
 - (d) holdinguri cu activitate mixtă;

- (e) persoane implicate în activitățile entităților menționate la literele (a)-(d) și părțile terțe conexe;
- (f) părți terțe către care entitățile menționate la literele (a)-(d) au externalizat anumite funcții sau activități operaționale;
- (g) persoane ce dețin orice fel de legături sau de relații strânse și extinse cu activitățile entităților menționate la literele (a)-(d);
- (h) autoritățile naționale competente.

2. Persoanele menționate la alineatul (1) furnizează informațiile solicitate.

Articolul 10

Investigații generale

1. Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, BCE poate efectua toate investigațiile necesare în legătură cu persoanele menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(g). În acest scop, BCE are dreptul:
 - (a) să solicite prezentarea de documente;
 - (b) să examineze evidențele și registrele persoanelor menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(g) și să ridice copii sau extrase ale acestor evidențe și registre;
 - (c) să obțină explicații scrise sau orale de la orice persoană menționată la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(g) sau de la reprezentanții ori personalul acesteia;
 - (d) să intervieveze orice altă persoană fizică sau juridică care consimte să fie interviuată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;
2. Persoanele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(g) se supun investigațiilor lansate pe baza unei decizii a BCE.

Atunci când o persoană obstrucționează desfășurarea anchetei, statul membru participant în care sunt situate sediile respective acordă asistența necesară, inclusiv accesul BCE la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(g), astfel încât drepturile sus-menționate să poată fi exercitate.

Articolul 11

Inspecții la fața locului

1. Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, BCE poate efectua toate inspecțiile necesare la fața locului, la sediile de activitate ale persoanelor juridice menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(g), în conformitate cu articolul 12. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, BCE poate efectua inspecția la fața locului fără să anunțe în prealabil.
2. Funcționarii și alte persoane autorizate de BCE pentru a efectua o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu comercial și pe orice teren al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigare adoptate de BCE și dețin toate competențele prevăzute la articolul 10 alineatul (1). Aceștia au, de asemenea, competența de a sigila orice sediu comercial, registru sau evidență, în măsura în care acest lucru este necesar inspecției și pe perioada acesteia.
3. Persoanele menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(g) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse pe baza unei decizii a BCE.
4. La cererea BCE, funcționarii autorității competente din statul membru în care urmează să se desfășoare inspecția, precum și funcționarii autorizați sau numiți de către aceasta, asistă în mod activ funcționarii BCE și celelalte persoane autorizate de către aceasta. În acest scop, ei beneficiază de competențele prevăzute la alineatul (2). Funcționarii autorității competente a statului membru participant în cauză pot participa, de asemenea, la cerere, la inspecțiile la fața locului.
5. În cazul în care funcționarii și celelalte persoane conexe autorizate de către BCE constată că o persoană se opune unei inspecții dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru participant le acordă asistența necesară.

Articolul 12

Autorizarea de către o autoritate judiciară

1. Dacă inspecțiile la fața locului menționate la articolul 11 alineatul (1) sau asistența menționată la articolul 11 alineatul (5) necesită o autorizație din partea unei autorități judiciare în temeiul normelor naționale, această autorizație trebuie solicitată.
2. În cazul în care autorizația menționată la alineatul (1) este solicitată, autoritatea judiciară națională verifică autenticitatea deciziei BCE și se asigură că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Cu ocazia verificării proporționalității măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita BCE explicații detaliate, în special cu privire la motivele pentru care BCE suspectează că a avut loc o încălcare a actelor relevante ale dreptului Uniunii, cu privire la gravitatea respectivei încălcări și la natura implicării persoanei supuse măsurilor coercitive. Autoritatea judiciară națională nu trebuie să reexamineze însă necesitatea efectuării inspecției sau să solicite să-i fie furnizate

informațiile conținute în dosarul BCE. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este singurul organism care poate reexamina legalitatea deciziei BCE.

SECȚIUNEA 2

COMPETENȚE SPECIFICE DE SUPRAVEGHERE

Articolul 13

Autorizare

1. Orice cerere de autorizație privind preluarea activității unei instituții de credit care urmează să fie înființată într-un stat membru participant trebuie înaintată autorităților naționale competente ale statului membru în care urmează să fie înființată instituția de credit, în conformitate cu cerințele prevăzute în legislația națională relevantă.

În cazul în care instituția de credit respectă toate condițiile de autorizare prevăzute în legislația națională a statului membru respectiv, autoritatea națională competentă ia decizia de a propune Băncii Centrale Europene să acorde autorizația. Decizia se notifică Băncii Centrale Europene și instituției de credit în cauză.

Atunci când BCE primește propunerea din partea autorității naționale competente menționate la al doilea paragraf, ea acordă autorizația, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în dreptul Uniunii. Decizia se notifică instituției de credit vizate.

2. BCE poate retrage autorizația în cazurile prevăzute în acte ale Uniunii, din proprie inițiativă sau la propunerea autorității naționale competente a statului membru în care instituția de credit își are sediul

Atunci când autoritatea națională competentă care a propus autorizarea în conformitate cu alineatul (1) consideră că autorizația trebuie retrasă în conformitate cu legislația națională, ea înaintează o propunere Băncii Centrale Europene în sensul respectiv. În acest caz, BCE poate retrage autorizația.

Articolul 14

Competențe ale autorităților gazdă și cooperarea pentru supravegherea consolidată

1. Procedurile prevăzute în actele Uniunii referitoare la instituțiile de credit care intenționează să înființeze o sucursală sau să-și exercite libertatea de a presta servicii prin exercitarea propriilor activități pe teritoriul unui alt stat membru, precum și competențele aferente ale statelor membre de origine și gazdă se aplică între statele membre participante numai în sensul sarcinilor neatribuite BCE prin articolul 4 din prezentul regulament.
2. Dispozițiile prevăzute în actele Uniunii în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile competente din diferite state membre la efectuarea supravegherii pe bază

consolidată nu se aplică în măsura în care autoritățile competente implicate sunt autoritățile competente ale statelor membre participante.

Articolul 15

Sancțiuni

1. În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, atunci când instituțiile de credit, holdingurile financiare sau holdingurile financiare mixte încalcă, în mod intenționat sau din neglijență, o dispoziție a unor acte cu aplicabilitate directă ale Uniunii în legătură cu care autoritățile competente au la dispoziție sancțiuni administrative pecuniare în conformitate cu legislația Uniunii, BCE poate impune sancțiuni administrative pecuniare de până la de două ori valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, atunci când acestea pot fi stabilite, sau de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală din exercițiul financiar precedent a unei persoane juridice.
2. Dacă persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri totală anuală pertinentă menționată la primul paragraf este cea care rezultă din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă ultime, în exercițiul financiar precedent.
3. Sancțiunile aplicate sunt eficiente, proporționale și disuasive. Pentru a stabili dacă trebuie impusă o sancțiune și pentru a determina sancțiunea corespunzătoare, BCE trebuie să ia în considerare toate împrejurările relevante prevăzute în dreptul Uniunii.
4. BCE aplică prezentul articol în conformitate cu articolele (3) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 2532/98 al Consiliului.
5. În cazurile care nu intră sub incidența alineatului (1), atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, BCE poate solicita autorităților naționale competente să ia măsuri pentru a garanta impunerea de sancțiuni corespunzătoare. Sancțiunile aplicate de către autoritățile naționale competente vor fi eficiente, proporționale și disuasive.

Primul paragraf se aplică în special sancțiunilor pecuniare care urmează să fie impuse instituțiilor de credit, holdingurilor financiare sau holdingurilor financiare mixte pentru încălcări ale legislației naționale de transpunere a directivelor relevante ale UE, precum și oricăror sancțiuni administrative sau măsuri care urmează să fie impuse membrilor consiliului de administrație sau oricăror alte persoane care sunt responsabile, în temeiul dreptului național, de comiterea unei încălcări de către o instituție de credit, un holding financiar sau un holding financiar mixt.

6. BCE publică fiecare sancțiune menționată la alineatul (1) fără întârzieri nejustificate, incluzând informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile, exceptând situația în care această publicare ar periclita grav stabilitatea piețelor financiare. În cazurile în care publicarea ar cauza părților implicate prejudicii disproporționate, BCE publică sancțiunea cu titlu anonim.
7. Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(6), în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, în caz de încălcare a regulamentelor sau a

deciziilor BCE, aceasta poate impune sancțiuni în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2532/98.

Capitolul IV

Principii organizaționale

Articolul 16

Independența

1. La îndeplinirea sarcinilor atribuite prin prezentul regulament, BCE acționează independent.
2. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii pe de o parte și guvernele statelor membre, pe de altă parte, respectă această independență.

Articolul 17

Responsabilitate

BCE este responsabilă în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în conformitate cu prezentul capitol.

Articolul 18

Separarea de funcția de politică monetară

1. La îndeplinirea sarcinilor atribuite prin prezentul regulament, BCE urmărește exclusiv obiectivele stabilite prin prezentul regulament.
2. BCE îndeplinește sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul regulament separat de sarcinile sale legate de politica monetară și de orice alte sarcini. Sarcinile atribuite BCE prin prezentul regulament nu interferează cu sarcinile BCE legate de politica monetară, nici cu orice alte sarcini.
3. În sensul alineatelor (1) și (2), BCE adoptă toate normele interne necesare, inclusiv cele privind secretul profesional.

Articolul 19

Consiliul de supraveghere

1. Planificarea și executarea sarcinilor atribuite BCE este realizată de un organism intern format din patru reprezentanți ai BCE numiți de Comitetul executiv al BCE și din câte un reprezentant al autorității naționale competente de supraveghere a instituțiilor de credit din fiecare stat membru participant (denumit în continuare „consiliul de supraveghere”).
2. În plus, consiliul de supraveghere include un președinte ales de membrii Consiliului guvernatorilor dintre membri Comitetului executiv, cu excepția președintelui acestuia, și un vicepreședinte ales de către Consiliul guvernatorilor BCE dintre membrii săi.
3. Consiliul guvernatorilor BCE poate delega consiliului de supraveghere îndeplinirea unor sarcini de supraveghere clar definite și luarea deciziilor aferente în ceea ce privește o anumită instituție de credit, un anumit holding financiar sau un anumit holding financiar mixt ori în ceea ce privește un grup de instituții de credit, holdinguri financiare sau holdinguri financiare mixte identificabile, care fac obiectul supravegherii de către Consiliul guvernatorilor și intră în sfera de responsabilitate a acestuia.
4. Consiliul de supraveghere poate numi dintre membrii săi un comitet director cu o componență mai limitată, care sprijină activitățile sale, inclusiv pregătirea reuniunilor.
5. Reprezentanții autorității competente din statele membre care au stabilit o cooperare strânsă în conformitate cu articolul 6 iau parte la activitățile consiliului de supraveghere în conformitate cu condițiile stabilite în decizia adoptată conform alineatelor 2 și 3 de la articolul 6, respectând Statutul SEBC și al BCE.
6. Președintele Autorității bancare europene și un membru al Comisiei Europene pot participa ca observatori la reuniunile Consiliului de supraveghere.
7. Consiliul guvernatorilor adoptă regulamentul de procedură al Consiliului de supraveghere, inclusiv normele privind mandatele președintelui și vicepreședintelui. Mandatul nu depășește cinci ani și nu poate fi reînnoit.

Articolul 20

Secretul profesional și schimbul de informații

1. Membrii Consiliului de supraveghere și personalul BCE care îndeplinește sarcini de supraveghere se supun cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la articolul 37 din Protocolul nr. 4 și în actele relevante ale dreptului Uniunii, chiar și după încetarea atribuțiilor acestora.

2. În scopul îndeplinirii sarcinilor atribuite de prezentul regulament, BCE este autorizată, în limitele și în condițiile prevăzute de actele cu putere de lege ale Uniunii, să facă schimb de informații cu autoritățile și organismele naționale și europene în cazurile în care legislația Uniunii permite autorităților naționale competente să divulge informații entităților respective sau în cazurile în care statele membre pot prevedea astfel de dispoziții cu privire la divulgarea informațiilor în temeiul legislației Uniunii.

Articolul 21

Raportare

1. BCE prezintă în fiecare an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Eurogrupului un raport privind executarea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament.
2. Președintele Consiliului de supraveghere al BCE prezintă raportul sus-menționat Parlamentului European și Eurogrupului în prezența reprezentanților oricărui stat membru neparticipant care colaborează strâns cu BCE în conformitate cu articolul 6.
3. La cererea Parlamentului European, președintele Consiliului de supraveghere poate fi audiat de către comisiile competente ale Parlamentului European cu privire la executarea sarcinilor de supraveghere ale acestuia.
4. BCE răspunde oral sau în scris întrebărilor adresate de Parlamentul European sau de Eurogrup.

Articolul 22

Resurse

BCE va dedica resursele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament.

Articolul 23

Buget

1. Cheltuielile suportate de BCE pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament se înscriu într-o secțiune separată a bugetului BCE.
2. Ca parte a raportului menționat la articolul 22, BCE va prezenta un raport detaliat al secțiunii din bugetul său dedicate supravegherii. Ea va publica conturile anuale detaliate ale secțiunii din bugetul său dedicate supravegherii, în conformitate cu articolul 26.2 din Statutul BCE și din Statutul SEBC.

Articolul 24

Taxe de supraveghere

1. BCE percepe taxe de la instituțiile de credit care să acopere cheltuielile legate de sarcinile sale de supraveghere și care nu depășesc aceste cheltuieli.
2. Valoarea taxei percepute de la o instituție de credit este proporțională cu importanța și profilul de risc al instituției de credit vizate.

Articolul 25

Schimburi de personal

1. BCE asigură un schimb și o detașare corespunzătoare de personal cu și între autoritățile naționale competente.
2. BCE solicită, după caz, ca echipele de supraveghere ale autorităților naționale competente, care iau măsuri de supraveghere cu privire la o instituție de credit, un holding financiar sau un holding financiar mixt situat într-unul dintre statele membre participante în conformitate cu prezentul regulament să fie compuse și din personal al autorităților naționale competente ale altor state membre participante.

Capitolul V

Dispoziții generale și finale

Articolul 26

Reexaminare

Până la 31 decembrie 2015, Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Respectivul raport evaluează, printre altele:

- (a) funcționarea BCE în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară;
- (b) eficacitatea regimurilor în materie de independență și responsabilitate;
- (c) interacțiunea dintre BCE și Autoritatea bancară europeană
- (d) gradul de adecvare al principiilor de guvernanță, inclusiv componența consiliului de supraveghere.

Raportul este transmis Parlamentului European și Consiliului. După caz, Comisia va face propunerile care se impun.

Dispoziții tranzitorii

1. De la 1 iulie 2013, BCE va îndeplini sarcinile de supraveghere care îi sunt atribuite în ceea ce privește instituțiile de credit, holdingurile financiare și holdingurile financiare mixte de importanță sistemică la nivel european, la cel mai ridicat nivel de consolidare, în baza dimensiunii acestora așa cum rezultă din suma valorilor expunerilor tuturor activelor și a pasivelor extrabilanțiere care nu sunt deduse la calcularea capitalului comun de rangul 1 în scopuri de reglementare, precum și în baza activității lor transfrontaliere, așa cum rezultă din creanțele transjurisdicționale (de exemplu, depozitele și alte active deținute de clienți sau de alți operatori financiari situați în altă țară) și din pasive transjurisdicționale (de exemplu, împrumuturile și notele angajate de clienți sau de alți operatori financiari situați în altă țară), care, luate împreună, reprezintă cel puțin jumătate din sectorul bancar în întreaga zonă euro, la 1 ianuarie 2013. BCE adoptă și publică lista instituțiilor sus-menționate înaintea datei de 1 martie 2013.
2. BCE își asumă totalitatea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament până cel târziu la 1 ianuarie 2014.
3. Înaintea datei de 1 ianuarie 2014, BCE poate începe exercitarea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, printr-o decizie adresată instituției de credit, holdingului financiar sau holdingului financiar mixt și autorității naționale competente a statului membru participant avut în vedere, mai ales în cazul în care instituția de credit, holdingul financiar sau holdingul financiar mixt a beneficiat sau a solicitat asistență financiară din fonduri publice.
4. După intrarea în vigoare a prezentului regulament, în vederea asumării sarcinilor care îi revin în conformitate cu alineatele (1)-(3), BCE poate solicita autorităților competente ale statelor membre participante și persoanelor menționate la articolul 9 să furnizeze toate informațiile relevante pentru ca BCE să poată efectua o evaluare completă a instituțiilor de credit din statul membru participant. Instituția de credit și autoritatea competentă furnizează informațiile solicitate.
5. Prin derogare de la articolul (4) alineatul (3), de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și până la abrogarea Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE și înlocuirea lor cu noi acte cu putere de lege ale UE, BCE își exercită sarcinile atribuite prin prezentul regulament, adresând autorităților naționale competente instrucțiuni cu privire la exercitarea atribuțiilor relevante care le-au fost conferite.

Prin derogare de la articolul (4) alineatul (3), de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și până la intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, întreprinderilor de asigurare și firmelor de investiții dintr-un conglomerat financiar care să permită BCE să exercite atribuțiile autorităților competente, BCE exercită sarcinile care i-au fost atribuite prin articolul 4 alineatul (2) litera (j), adresând autorităților naționale competente instrucțiuni privind exercitarea atribuțiilor relevante care le-au fost conferite.
6. Instituțiile de credit autorizate de statele membre participante la data menționată la articolul 28 sau, după caz, la datele menționate la alineatele (2) și (3) sunt

considerate autorizate în conformitate cu articolul 13 și pot continua să își desfășoare activitatea. Autoritățile naționale competente comunică BCE, înainte de data aplicării prezentului regulament sau, după caz, înainte de datele menționate la alineatele (2) și (3), identitatea acestor instituții de credit, împreună cu un raport care indică istoricul activității de supraveghere și profilul de risc al instituțiilor în cauză, precum și orice alte informații solicitate de către BCE. Informațiile sunt prezentate în formatul solicitat de BCE.

Articolul 28

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*